

lastust keige nõbdrade ja waešte pattuste wašto
kiitis, siis hakkas Jummal wäggew sanna ni kan-
geste selle ühhe nore innimesse süddame peäle, et
weesti toufisi temma filmi. — Kui Jummal tenis-
tus sai lõppend, ruttas temma kirriko-õppetaja jure,
temmale sedda kurja ja kergemelelist ello tunnistama,
mis temma siitsadik olli aianud, ja temma isalikko
nou läbbi juhhatud, sai se noor mees sestisammast
pawast tru ja kerme Kristusse järrele-käia! —

Oh, andko Jeesand meie Jummal, et sesamma
noor mees olleks ni mitme wanna ja nore rahwale,
kes pühapäwal kirrikust möda lähwad, kõrtsis wed-
delewad ehk muud wallatust ja koerust tewad, hea
õppetuseks, ka katsuda kirriko sisse miinna, et saaksid
ka nemmad omma pattuse tee peält ümberpöörda,
pühapäwa wisi pärrast pühhitseada ja Jeesust Kris-
tust ennesele ello-juhatajaks otsida! —

„Misga teeb üks noor inimenne omma tee-rabda
selgeks? kui ta peab ennast sinno (Jehowa) sanna
järrele!“ — Taweti laul 119, 9.

Kas Jummal sanna jo murdis mil- lalgi sinno kange süddant?

Wastal 1809 ellasid kaks nabrid küllas tullusa
wihha sees ühheskous. Nende riid toufisi ühhe raia

samba pärrast, mis nende põllude wahhel olli. Om-
ma kurja wihha sees, wõttis üks neist sedda kurja
nou, teist ärratappa. — Sureks õnnetuseks juh-
tusid mõllemad paksus metkas üksi kotto; pea hak-
kasid nemmad riidema ja teine teist pekema. Se
mees, kes olli kurja nou wõtnud teist ärratappa,
loi omma nabrile süggawad hawad pähhä, läks koi
ja kiitles omma ehmatand naese ja lastele, mis ta
olli teinud. Nutto ja kiskaga tuli selle werriseks
lõdud mehhe naene jookstes teise tiggeda mehhe
jure, agga temma wiiskas naest toast wälja ja
ahwardas, temma meest hopis surnuks lüa. —
Ei palwed, ei maenitsemised egga ahwardamised
kustutand temma wihha. — Wähhe aega pärrast
sedda juhtus, et nabri kihhelkonnas isse-pühha
sai kirrikus pühhitsetud. — „Woitjid ka ütstord
miinna woera õppetajat kuulma,“ mõtles se tige
mees isseenneses — „oh mis õppetaja“ — was-
tas temma isseennesele — „mul on omma õppe-
taja küllas, mul teist ep olle tarwis!“ — Siiski
temmal ep olnud koddõ rahho, temma läks omma
külla-rahwaga sedda pühha pühhitsemist waat-
ma. — Kirrikus temma küllis õppetajat neid san-
no kulutama: „kes omma liggimest ei armasta, ked-
da temma näeb, kuida se woib Jummalat armas-
tada, kedda temma mitte ei nä? kuida sinna woib
õnsaks sada, kui sinna omma liggimest wihtad, kui